

REVOLUTIA ROMANA DE LA 1848

Revolutia europeana de la 1848 a inceput in luna ianuarie la Palermo. In februarie, regele Ludovic Filip era rasturnat la Paris, iar in martie populatia Vienei era in strada. Impactul acestei cascade a revolutiilor democratice a fost resimtit si in principatele romane

Asadar, revolutia s-a desfasurat intr-un context extern favorabil, avand cauze evidente societatii-romanesti precum incalcarea autonomiei principatelor de catre Imperiul Tarist si nerespectarea ei de catre Imperiul Otoman, existenta Regulamentelor Organice dar si politica de maghiarizare in Transilvania

In acest context, obiectivele revolutiei romane au fost de ordin national(romanii s-au opus dorintei maghiarilor de a incorpora Transilvania la imperiu) si social-politice(democratizarea societatii romanesti si rezolvarea problemei agrare). Startul revolutiei l-a dat revolutia din Moldova la care au participat oameni importanti precum Vasile Alecsandri si Al.I.Cuza, tineri intelectuali, boieri liberali etc.. La 27 martie 1848, la Iasi are loc o adunare care va adopta programul revolutiei numit "Petitie-Proclamatune", in 35 de puncte, fiind unul moderat din cauza domnului Mihail Sturdza si a amenintarii trupelor rusesti. Dar, cum cererile erau prea radicale, domnul refuza sa accepte Petitia si ii aresteaza pe revolutionari, revolutia fiind inabusita.

Pe cand revolutia din Moldova a avut loc pe o scurta durata de timp, in doar cateva zile, in Tara Romaneasca aceasta a durat mai mult, cateva luni.

Aici, revolutia a fost bine organizata, fiind pregatita de un Comitet Revolutionar. Ea a izbucnit in doua locuri, la Islaz si Bucuresti.

La 9 iunie, la Islaz a izbucnit revolutia. Aici este adoptat programul "Proclamatia de la Islaz", citit in fata adunarii de catre I.H.Radulescu.

In document se cerea emanciparea si improprietarea taranilor prin despagubire, o constitutie democratica, abolirea protectoratului rusesc dar si independenta administrativa si legislativa.

La 11 iunie, domnitorul Gheorghe Binescu, aproba documentul dupa care abdică. Se formeaza un Guvern Revolutionar, condus de mitropolitul Neofit, in care mai intrau C.A. Rosseti, I.Bratianu, N.Balcescu. Acesta a incercat sa i-a diferite masuri, importante pentru Tara Romaneasca deoarece ele prevedeau desfiintarea rangurilor boieresti si a arhondologiei, instaurarea drapelului national si instituirea Comisiei Proprietatii.

Dar, tara se afla sub suzeranitate otomana iar Poarta a intervenit impotriva revolutiei pe cale diplomatica (Guvernul este inlocuit cu o Locotenenta Domneasca) si militara (sub presiunea Rusiei, la 13 septembrie, o armata otomana patrunde in Bucuresti, avand loc incidenta pe Dealul Spirii). In acest fel, revolutia este infranta.

Insa revolutia nu a existat doar in Moldova si Tara Romaneasca, ci si in Transilvania.

Aici, situatia era complicata din cauza faptului ca in martie 1848, revolutionarii din Ungaria au proclamat anexarea Transilvaniei la Ungaria si au refuzat acordarea de drepturi romanilor.

In schimb, romanii isi pastreaza pozitia in cele 3 adunari nationale de la Blaj, cea mai importanta fiind cea de la 3-5 mai 1848. In acest loc, pe Campia Libertatii, Simion Barnutiu a dat citire documentului "Petitia Nationala", in care se cere desfiintarea iobagiei fara despagubire, oficializarea limbii romane si egalitate in drepturi. Dar, maghiarii au refuzat cererile romanilor, declansand ostilitatile militare. In aceste conditii, Avram Iancu a organizat in Muntii Apuseni o armata revolutionara.

In vara anului 1849, Nicolae Balcescu a incercat sa medieze conflictul dintre romani si Lassoj Kossuth, Dar, impacarea a venit prea tarziu, pentru ca, la Siria, in august 1849 ungurii sunt invinsi de armatele tariste si austriece.

In acest fel, revolutia romana a luat sfarsit, ea desfasurandu-se cu intensitate in tarile romane.